

Ο Βεροίας Παντελεήμων τέλεσε το 40ήμερο μνημόσυνο του Κωνσταντίνου Μπίρδα, πατέρα του Πρωτοσύγκελου της Μητρόπολης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© IMBNK Γραφείο Τύπου

Την Κυριακή 13 Νοεμβρίου 2022, εορτή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο **Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων**, τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού **Κωνσταντίνου Μπίρδα** πατέρα του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. **Αθηναγόρου Μπίρδα**.

Ο λόγος του Βεροίας Παντελεήμονα

Δέν εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές μᾶς διασώζουν συνομιλίες τοῦ Χριστοῦ μέ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι πλησίασαν τόν Κύριό μας γιά νά τοῦ θέσουν τά ἐρωτήματά τους. Καί ὁ λόγος εἶναι διττός: ἀφενός γιατί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἐκφράζουν ἀπορίες καί ἐρωτήματα τά ὁποῖα θά μπορούσε νά θέσει ὁ καθένας μας καί ἀφετέρου γιατί οἱ ἐρωτήσεις αὐτές δίδουν ἀφορμή στόν Χριστό νά μᾶς ἀποκαλύψει καί νά μᾶς διδάξει τήν ἀλήθειά του, ἀκόμη καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι εἰλικρινής καί ἡ ἐρώτησή του δέν εἶναι ἀνυστερόβουλη.

Μία τέτοια συνομιλία μᾶς παρουσίασε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς. Ἐνας νομικός, ἕνας ἄνθρωπος δηλαδή πού γνώριζε καλά τόν Μωσαϊκό νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, θέτει ἕνα καίριο ἐρώτημα στόν Χριστό: «τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;» Τί πρέπει νά κάνω γιά νά κερδίσω τήν αἰώνιο ζωή; ρωτᾷ ὁ νομικός.

Ποιός άραγε δέν θέλει νά κερδίσει τήν αιώνιο ζωή; Ποιός δέν αίσθάνεται ότι ό θάνατος τόν περιορίζει καί θέλει νά τόν ύπερβεϊ καί νά ζήσει αιώνια; Όλοι τό αισθανόμεθα. Ή έπιθυμία τής αιωνιότητος εΐναι σύμφυτη μέ τόν άνθρωπο, γιατί ό Θεός δέν μάς έπλασε γιά νά πεθαίνουμε, αλλά γιά νά ζοϋμε αιώνια καί νά απολαμβάνουμε τά άγαθά πού έτοίμασε γιά μάς.

Ή άπάντηση στό έρώτημα τοϋ νομικοϋ ύπάρχει μέσα στην Άγία Γραφή. Εΐναι οι έντολές τοϋ Θεοϋ, ό όποϊος μάς τίς έδωσε γι' αυτόν άκριβϋς τόν λόγο, γιά νά μάς βοηθήσει νά κερδίσουμε τήν αιώνιο ζωή, τήν όποία στερηθήκαμε έξαιτίας τής παρακοής καί τής άθετήσεως τής έντολής τοϋ Θεοϋ άπό τούς πρωτοπλάστους. Ό νομικός, λοιπόν, γνωρίζει τήν άπάντηση στό έρώτημά του, αλλά θέλει νά δοκιμάσει τόν Χριστό, νά τόν φέρει σέ δύσκολη θέση, νομίζοντας ότι δέν θά τόν παραπέμψει στόν νόμο τής Παλαιάς Διαθήκης. Άλλά ό Κύριος, ό όποϊος γνωρίζει τά μύχια τής ψυχής του καί διακρίνει τήν πρόθεσή του, τοϋ ζητᾶ νά δώσει εκείνος τήν άπάντηση καί νά τοϋ πεϊ τί λέει ό νόμος τοϋ Θεοϋ γιά τήν αιώνια ζωή. Καί όταν ό νομικός άναφέρει τίς δύο έντολές τής άγάπης, τής άγάπης δηλαδή πρός τόν Θεό καί πρός τούς άνθρωπους, ό Χριστός τοϋ ύποδεικνύει τήν τήρησή τους προκειμένου νά κληρονομήσει τήν αιώνια ζωή.

Καί ἐδῶ ἀποκαλύπτεται ἡ ὑποκρισία τοῦ νομικοῦ καί ἡ πρόθεσή του νά ἐκπειράσει τόν Χριστό. «Ὁ δέ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν εἶπεν πρὸς τόν Ἰησοῦν· καί τίς ἐστίν μου πλησίον;» σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής. Θέλοντας ὁ νομικός νά δικαιολογήσει τόν ἑαυτό του θέτει ἕνα δεύτερο ἐρώτημα. Ρωτᾷ τόν Χριστό ποιός εἶναι ὁ πλησίον του καί δίδει μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἀφορμή στόν Χριστό νά πεῖ τή θαυμάσια παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

Ἡ γνωστή σέ ὅλους μας παραβολή μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ αἰώνια ζωὴ δέν κερδίζεται μέ ὑψηλές θεολογικές ἀναζητήσεις ἢ μέ ἐκφράσεις ἐπιφανειακῆς εὐσεβείας ἢ τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀλλά μέ τίς ἀπλές καί καθημερινές πράξεις μας, πού δείχνουν ὅτι ἡ πίστη μας δέν εἶναι θεωρητική, ὅτι ὁ Χριστός δέν ὑπάρχει μόνο στήν ταυτότητά μας καί τό θέλημά του δέν εἶναι μόνο γιά νά λέμε ὅτι τό μελετοῦμε καί τό γνωρίζουμε. Μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ αἰώνια ζωὴ κερδίζεται μέ τήν ἔμπρακτη ἀγάπη μας πρὸς τόν κάθε ἄνθρωπο. Κερδίζεται, ὅταν ἄνθρωπος τηρεῖ μέ εἰλικρίνεια καί ἀπλότητα τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί δέν προσπαθεῖ νά δικαιολογηθεῖ γιά τά ὅποιαδήποτε σφάλματά του ἢ τήν συμπεριφορά του, καί πολύ περισσότερο δέν προσπαθεῖ νά δικαιώσῃ ὁ ἴδιος τόν ἑαυτό του. Γιατί αὐτός πού θά μᾶς κρίνει κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Δευτέρας του Παρουσίας καί θά μᾶς δικαιώσῃ, μέ μοναδικό κριτήριο ἐάν τηρήσαμε τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης, εἶναι ὁ Χριστός.

Ἡ σημερινή ἐορτὴ τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, μᾶς ὑπενθυμίζει ἀκόμη περισσότερο τή σημασία τῆς ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον, τήν ὁποία ὀφείλουμε ὅλοι νά ἔχουμε καί νά δείχνουμε. Διότι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος δέν ἦταν μόνο μέγας ἱεράρχης, σπουδαῖος θεολόγος καί χρυσορρήμων κήρυκας τοῦ θείου λόγου,

ἦταν καί ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης πρὸς ὅλους. Παρά τὰ πολλά καί ὑψηλά καθήκοντά του ὡς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως δέν παρέλειπε νά φροντίζει καί νά μεριμνᾷ γιὰ ὅλους τοὺς ἀδύναμους, τοὺς πτωχοὺς καί τοὺς ἐνδεεῖς ἀνθρώπους στὴν Κωνσταντινούπολη, παρακινώντας καί ὅλους νά ἀκολουθοῦν τό παράδειγμά του. Διότι χωρὶς τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον δέν θά μπορέσουμε νά ἀπολαύσουμε τὴν αἰώνιο ζωή.

Αὐτὴν εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα νά χαρίσει ὁ Θεός καί στὸν ἀείμνηστο ἀδελφό μας Κωνσταντῖνο, κατὰ σάρκα πατέρα τοῦ πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, τοῦ ὁποῖου τελοῦμε σήμερα τό τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο.

|
Ἐζησε μέ ἀγάπη, μέ ἀπλότητα, μέ διάθεση προσφορᾶς μέσα στὴν Ἐκκλησία, προσφέροντας πρῶτα ἀπὸ ὅλα τὸν υἱό του στή διακονία τοῦ Χριστοῦ, καί εὐχόμεθα ὁ πανοικτίρμων Θεός νά τὸν ἀναπαύσει στή χαρά τῆς βασιλείας του καί νά τοῦ χαρίσει τὰ οὐράνια καί ἀτελεύτητα ἀγαθὰ του.